

Referat despre uneltele si armele in epoca preistorica - prima parte

Prima unealta de care s-a servit stramosul omului a fost probabil un bat cu care scurma pamintul, cautand radacini, sau cu care ucidea vietati mai mici. S-a folosit, desigur, si de pietrele gasite in stare naturala dar nici aceste obiecte, nemodificate de hominizi, nu sunt propriu-zis unelte.

Cand acestor obiecte naturale li s-a adus o modificare menita sa le sporeasca functionalitatea a aparut actul propriu-zis uman primul act care, alaturi de folosirea si producerea focului, diferentiaza indiscutabil specia umana de regnul animal si anume: confectionarea uneltelor. Ceea ce a marcat, de fapt, aparitia tehnicii.

Pentru confectionarea uneltelor omul preistoric a folosit diverse roci ca granitul, cuarțul, sistul, calcarul dur. intotdeauna insa a preferat silexul, cremenea, materialul cu cel mai inalt grad de duritate folosit vreodata de om pana la aparitia otelului. Pentru a-si confectiona aceste prime unelte omul a folosit doua tehnici: tehnica aschierii prin lovire, prin percutia care despica aschii din bucata de piatra lovita, obtinandu-se astfel forma prima a obiectu-lui dorit; a doua tehnica de retusare a uneltei prin procedeul presarii asupra nucleului de piatra.

Cand omul preistoric a observat ca prin lovire cu o alta piatra silexul se despica in aschii, a repetat constient acest act, cautand sa dea bucatii de silex forma functionala dorita. in felul acesta au fost produse primele unelte de silex. Apoi a folosit si al doilea procedeu: acela al presarii cu ajutorul unei bucati intermediare de lemn sau de os, intr-un anumit fel aplicata intre obiectul percutor si unealta de retusat. La aceasta s-a redus timp de aproape cinci sute de mii de ani toata tehnica confectionarii uneltelor de piatra. Tehnica ulterioara mai evoluata, aceea a slefuirii si a perforarii pietrei, va aparea abia odata cu "revolutia neolitica".

In perioadele paleoliticului inferior si mijlociu uneltele caracteristice erau asa-numitele "toporase de mina" sau pumnare (in franceza "coup-de-poing"), lungi de cel mult 25 cm si atingand greutatea maxima de un kilogram, de forma migdaloida cu virful ascutit si marginile taioase (ceea ce le facea apte pentru multiple intrebuintari). Aschiile derivate serveau incepand clin paleoliticul superior la taiat, la crestut, la razuit, etc.